

BÀI DỰ THI CHÍNH LUẬN

VỀ BẢO VỆ NỀN TẢNG TƯ TƯỞNG CỦA ĐẢNG NĂM 2026

Người viết: Nguyễn Diệu Linh

Sinh ngày: 08/08/2006

Đơn vị công tác: Trường Đại học Giáo dục – Đại học Quốc gia Hà Nội

Địa chỉ email: linh080806@icloud.com

BÀI BÁO

KIÊN ĐỊNH BẢN LĨNH, VỮNG BƯỚC TIỀN PHONG: BẢO VỆ TƯ TƯỞNG CỦA ĐẢNG TRONG KỶ NGUYÊN VƯỜN MÌNH CỦA DÂN TỘC

Trong dòng chảy thiên niên kỷ dựng nước và giữ nước, dân tộc Việt Nam đã đúc kết một chân lý xương máu: Khi có một hệ tư tưởng đúng đắn dẫn đường, sức mạnh của khối đại đoàn kết sẽ trở thành vô địch. Nếu ví dân tộc là một con tàu đang vươn ra biển lớn, thì hệ tư tưởng chính là bánh lái và ngọn hải đăng. Giữa bối cảnh thế giới đang biến chuyển không ngừng với những thuật toán, trí tuệ nhân tạo và các cuộc xâm lăng văn hóa xuyên biên giới, việc bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng – Chủ nghĩa Mác-Lênin và Tư tưởng Hồ Chí Minh – không còn là một khái niệm lý luận khô khan, mà đã trở thành hơi thở, là sự sống còn của một quốc gia độc lập, tự cường.

1. Lựa chọn của lịch sử: Không còn con đường nào khác

Nhìn lại những trang sử đẫm máu và nước mắt đầu thế kỷ XX, chúng ta thấy một Việt Nam quằn quại trong xiềng xích của thực dân. Những sĩ phu yêu nước như Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh hay các phong trào Cần Vương dù cháy bỏng khát vọng nhưng đều rơi vào bế tắc về đường lối. Sự thất bại của các phong trào đó không phải do thiếu lòng yêu nước, mà do thiếu một hệ tư tưởng tiên phong và khoa học. Sự kiện người thanh niên Nguyễn Ái Quốc đọc Sơ thảo lần thứ nhất những luận cương về vấn đề dân tộc và vấn đề thuộc địa của Lênin đã mở ra một kỷ nguyên mới. Chỉ khi có ánh sáng của chủ nghĩa Mác-Lênin, cách mạng Việt Nam mới tìm thấy sợi dây liên kết giữa giải phóng dân tộc và giải phóng giai đoạn, giải phóng con người. Trong hai cuộc kháng

chiến chống Pháp và chống Mỹ, chính tư tưởng "Không có gì quý hơn độc lập tự do" và "Chiến tranh nhân dân" đã biến những người nông dân chân chất thành những chiến sĩ anh hùng. Đó là minh chứng sống động nhất: Khi lý luận thâm nhập vào quần chúng, nó sẽ tạo ra sức mạnh vật chất khổng lồ. Và việc thành lập Đảng Cộng sản năm 1930 và thắng lợi Cách mạng tháng Tám năm 1945 là minh chứng đanh thép nhất cho sức mạnh một hệ tư tưởng khoa học. Kiên định và bảo vệ nền tảng này chính là bảo vệ “gốc rễ” đã làm nên hình hài một nước Việt Nam độc lập trên bản đồ thế giới

2. Bài học từ sụp đổ vỡ và bản lĩnh đổi mới

Lịch sử là một người thầy nghiêm khắc. Sự sụp đổ của Liên Xô và các nước Đông Âu cuối thế kỷ XX không phải là sự thất bại của chủ nghĩa Mác-Lênin, mà là sự thất bại của việc vận dụng giáo điều, máy móc và sự buông lỏng trận địa tư tưởng. Khi những người cộng sản không còn giữ vững niềm tin, khi "tự diễn biến" và "tự chuyển hóa" bắt đầu từ trong huyết quản, tòa đài các dù vĩ đại đến đâu cũng sẽ sụp đổ từ bên trong. Việt Nam đã không đi vào vết xe đổ đó. Với bản lĩnh chính trị vững vàng, Đảng ta đã thực hiện công cuộc Đổi mới năm 1986. Chúng ta "đổi mới nhưng không đổi màu", sáng tạo trên nền tảng khoa học chứ không xa rời nguyên tắc. Thực tiễn chứng minh: Từ một quốc gia bị bao vây, cấm vận, đói nghèo, Việt Nam đã vươn lên thành một nền kinh tế năng động, một đối tác tin cậy của cộng đồng quốc tế. Những thành tựu về xóa đói giảm nghèo, kiểm soát dịch bệnh và tăng trưởng kinh tế chính là bằng chứng thép, là lá chắn vững chắc nhất để đập tan mọi luận điệu cho rằng "con đường chúng ta đang đi đã lỗi thời".

BƯỚC NGOẶT ĐỔI MỚI TỪ ĐẠI HỘI VI

Mùa đông Hà Nội năm 1986, cả nước hướng về Đại hội VI với kỳ vọng: Đảng sẽ đề ra đường lối đổi mới, đưa đất nước vượt qua khủng hoảng. Từ Hội trường Ba Đình, nơi tổ chức Đại hội, Tổng Bí thư Trường Chinh phát đi lời hiệu triệu “nhìn thẳng vào sự thật, đánh giá đúng sự thật, nói rõ sự thật”... Từ đây, con đường “Đổi mới” bắt đầu, không chỉ trong văn kiện mà trong từng chuyển động, đưa đất nước sang trang mới.

(Tiêu đề: 80 năm độc lập: Bước ngoặt đổi mới – Báo Điện tử Tiền Phong)

3. Mặt trận không gian số: Cuộc chiến của trí tuệ và trái tim

Bước vào cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ tư, kẻ thù không còn lộ diện qua hình ảnh đại bác hay máy bay B-52. Chúng ẩn mình sau những "nick ảo", những trang web giả mạo, và sử dụng các thuật toán mạng xã hội để gieo rắc sự hoài nghi. Chiến thuật "mưa dầm thấm lâu", lợi dụng các vấn đề tiêu cực trong đời sống để "đánh lận con đen", bôi nhọ lãnh tụ là những thủ đoạn vô cùng tinh vi. Đây là một mặt trận mới – mặt trận

không tiếng súng nhưng lại có thể gây tổn thương sâu sắc đến lòng dân. Trên không gian này: Sự im lặng là đồng lõa: Chúng ta không thể đứng ngoài cuộc khi thấy những giá trị thiêng liêng bị xuyên tạc. Lấy cái đẹp dẹp cái xấu: Thay vì chỉ phòng thủ, chúng ta cần chủ động lan tỏa những câu chuyện tử tế, những tấm gương người tốt việc tốt để làm trong sạch môi trường số. Tri thức là vũ khí: Mỗi người trẻ cần trang bị cho mình một "bộ lọc" văn hóa, biết phân tích đâu là tin giả, đâu là mưu đồ chính trị đằng sau một bức ảnh hay một dòng trạng thái được cắt ghép tài tình.

(Hình ảnh: Các bài viết nhằm chống phá nhà nước của thế lực phản động – Trang TTĐT Ban Tuyên giáo và dân vận tỉnh ủy)

4. Sứ mệnh của thế hệ tuổi trẻ Thủ đô

Thanh niên Thủ đô – những người con của Thăng Long - Hà Nội nghìn năm văn hiến – đang đứng trước một sứ mệnh lịch sử vĩ đại. Hà Nội không chỉ là trung tâm chính trị, mà còn là trái tim tư tưởng của cả nước. Bảo vệ Đảng, bảo vệ nền tảng tư tưởng chính là bảo vệ chính tương lai, bảo vệ khát vọng vươn mình của dân tộc trong thế kỷ XXI. Lời thề của người anh hùng trẻ tuổi Lý Tự Trọng: "Con đường của thanh niên chỉ có thể là con đường cách mạng" vẫn còn nguyên giá trị thời đại. "Cách mạng" ngày nay không còn là cầm súng ra chiến trường, mà là: Cách mạng trong tư duy để làm chủ công nghệ,

trí tuệ nhân tạo. Cách mạng trong hành động để đẩy lùi tham nhũng, lãng phí và sự thờ ơ. Cách mạng trong nhận thức để giữ gìn bản sắc dân tộc trước làn sóng toàn cầu hóa.

(Nguồn: Báo Hà Nội mới)

Mỗi thanh niên Thủ đô phải là một "người lính tinh nhuệ" trên mạng xã hội, dùng ngòi bút và trí tuệ để bảo vệ lẽ phải. Chúng ta không bảo vệ những giáo điều cứng nhắc, mà chúng ta bảo vệ con đường duy nhất đã đưa dân tộc từ đêm tối nô lệ đến ánh sáng của tự do và phồn vinh.

5. Kết thúc bài báo.

Bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng không phải là những khẩu hiệu khô cứng, mà là lời thề danh dự của thế hệ hôm nay trước linh hồn của cha ông và trước tương lai của con cháu. Nếu lịch sử đã trao cho chúng ta một Việt Nam độc lập từ trong máu lửa, thì kỷ nguyên mới trao cho chúng ta sứ mệnh giữ gìn bản sắc ấy trên bản đồ trí tuệ thế giới. Hãy để niềm tin sắt đá vào lý tưởng Đảng trở thành “bộ lọc” sắc sảo trước mọi luồng thông tin, để mỗi người trẻ không chỉ là một công dân số thông minh mà còn là một chiến sĩ kiên trung trên mặt trận tư tưởng. Tổ quốc vươn mình không chỉ bằng sức mạnh kinh tế, mà trước hết bằng sự vững vàng trong ý chí và sự sáng suốt của trái tim.